

вода и вливалъ я въ дупката на лалугерътъ  
 до тогава, дорде дупката са не напъжала  
 и лалугерътъ, за да учува животътъ си, не  
 искачалъ изъ лѣгловището си. Тогава Ничо  
 съ своятъ контошъ ~~разчиствалъ~~ дупката,  
 ловилъ лалугерътъ и тичалъ <sup>къ</sup> дома си съ  
 своята плячка. Лалугерите не дълго жи-  
 вѣле и Ничо ходилъ на ловъ по полето  
 нѣколко пѣти презъ недѣлята и събиралъ  
 нови трофеи. Но да видѣхте Нича зиме,  
 когато той курдисваше по снѣгътъ сво-  
 ите канане и скриваше са зѣди вратата,  
 за да наблюдава за дѣйствието на своите  
 адски машини! Сърцето му са стѣсняло  
 въ гърдите, очите му блѣстѣле, като  
 у котка когато тя види нѣкое врабче или  
 нѣкоя мишка, краката му са подкосѣвале  
 и сичкото му тѣло трѣперало, като отъ  
 трѣска: той приличалъ въ това време на  
 лесица, която са приближава камъ нѣкой  
 кочекъ, въ когото спатъ и пѣти и коко-